

Κυριακή 28η Νοεμβρίου 2021

Κυριακή ΙΓ' Λουκᾶ

(Λκ. ιη' 18 – 27)

«ἔξεις θησαυρόν ἐν οὐρανῶ» (Λκ. ιη'
22)

Ἡ ἀγωνία γιά τή σωτηρία εἶναι πανανθρώπινο αἶτημα. Πλούσιοι καί φτωχοί, ἄσημοι καί διάσημοι, μορφωμένοι, ἀγράμματοι, μικροί καί μεγάλοι, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἀναρωτιοῦνται γιά τόν τρόπο πού θά σωθοῦν. Ὁ Χριστός δίνει σήμερα ἀπάντηση στό ἐρώτημα αὐτό. Ζητάει ἀπό τούς ἀνθρώπους νά θησαυρίσουν οὐράνιους θησαυρούς, πού θά ἀποτελέσουν τήν περιουσία τους, ὅταν φτάσουν στήν αἰωνιότητα.

Οί θησαυροί «ἐν οὐρανῶ» δέν εἶναι ὕλικοί, ἀλλά μποροῦν νά ἀποκτηθοῦν χρησιμοποιοῦντας τήν ὕλη. Εἶναι αἰώνιοι, ἀλλά κατακτιοῦνται μέσ' ἀπό ἐφήμερα πράγματα. Εἶναι ἀπείρου ἀξίας, ἀλλά ἀγοράζονται μέ πολύ φτηνό ἀντίτιμο. Οί θησαυροί τοῦ Παραδείσου εἶναι διαφορετικῆς ὕφης καί ποιότητος σέ σχέση μέ τούς ἐπίγειους θησαυρούς.

Ὁ πρῶτος μέγας θησαυρός «ἐν οὐρανῶ» εἶναι ἡ τελεία ἀγάπη. Ἡ ἀγάπη νικάει τό θάνατο. Εἶναι τό μόνο πού ἀπομένει μετά τό πέρασμα τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τόν ἀργαλειό τοῦ χώρου καί τοῦ χρόνου. Εἶναι τό ἀκριβό νόμισμα πού κουβαλάει κάθε ἄνθρωπος μαζί του μετά τήν κοιμησή του. Μέ τήν ἀγάπη πού ἔχει ἀποθησαυρίσει ὁ καθένας ὅσο ζεῖ στή γῆ, θά ζήσει καί στόν οὐρανό. Ἐάν ἡ ζωή τοῦ ἀνθρώπου εἶναι γεμάτη ἀγάπη τώρα, θά εἶναι γεμάτη ἀγάπη καί στήν

αιωνιότητα. Εάν τώρα η αγάπη είναι αρρωστημένη, επιλεκτική, συμφεροντολογική, κατακτητική και διαχειριστική και γεμίζει τόν άνθρωπο με προβλήματα και θλίψεις, έτσι και στην αιωνιότητα μία τέτοια λειψή και άτελής αγάπη θα γεμίσει τόν άνθρωπο με μοναξιά και πόνο άτελείωτο. Η αγάπη πού αγκαλιάζει τούς πάντες και τά πάντα αγκαλιάζεται από τό Θεό. Η αγάπη πού διαιρεί και επιλέγει απορρίπτεται από τό Θεό.

Ο δεύτερος μεγάλος θησαυρός «έν ούρανῶ» είναι η θεογνωσία. Η γνωριμία και η αδιάπτωτη σχέση με τό Θεό αποτελεί τόν πολυτιμότερο θησαυρό τῆς αιωνιότητας. Ο άνθρωπος πού σχετίζεται με τό Θεό, πού κοινωνεί και απολαμβάνει τίς ἄκτιστες ἐνέργειες, πού με καθαρή συνείδηση αφήνει τό φῶς τῆς θεϊκῆς δόξας νά λαμπρύνει τήν ὕπαρξή του, πού η συνομιλία του με τό Θεό

είναι μία έμπειρία άχόρταγης πνευματικῆς ἡδονῆς, πού ἡ καρδιά του φλέγεται από τόν πόθο νά ξεδιπλώνει τά άλεπάλληλα μυστήρια τῆς θεϊκῆς ἀποκάλυψης, πού ἡ ζωή του όλόκληρη εἶναι ζωή τοῦ Χριστοῦ, ἔτσι θά ζήσει καί στήν αἰωνιότητα. Ὁ πνευματικός πλοῦτος πού συσσωρεύτηκε στήν παρούσα πραγματικότητα ὡς ἀποτέλεσμα τοῦ άσκητικοῦ, προσευχητικοῦ καί πνευματικοῦ άγώνα, θά εἶναι ὁ πλοῦτος πού θά τόν συνοδεύσει στήν αἰώνια πραγματικότητα τῆς θεϊκῆς Βασιλείας. Οἱ τωρινές πνευματικές έμπειρίες τοῦ πιστοῦ εἶναι οἱ αἰώνιες άληθινές έμπειρίες, πού έπαναλαμβάνονται εἰς τό διηνεκές στήν άγκαλιά τοῦ Θεοῦ.

Στή δύσκολη καί ζοφερή έποχή μας οἱ άνθρωποι ἔχουν ἀναστρέψει τό σύστημα τῶν άξιῶν τους. Τά άνόητα καί πεπερασμένα τά θεωροῦν σημαντικά καί δέ δίνουν σημασία στά

ὄντως σημαντικά. Βαραίνουν τόν ἑαυτό τους μέ θησαυρούς πού θά τούς χάσουν καί δέν πλουτίζουν μέ θησαυρούς ἀνεξίτηλους καί ἀναφαίρετους. Ὁ χρόνος τῆς παρούσας ζωῆς εἶναι ἡ εὐκαιρία πού μᾶς δίνεται ἀπό τό Θεό γιά νά μετανοήσουμε. Νά περιφρονήσουμε τά φτηνά καί νά διαλέξουμε τά ἀκριβά. Νά θησαυρίσουμε ἀγάπη καθολική πρός ὅλους, δυνατή πρός ὅλους, θυσιαστική πρός ὅλους, ταπεινή καί διακριτική. Νά θησαυρίσουμε θεία χάρη καί νά βυθιστοῦμε ἀπό τώρα στήν ἀληθινή γνώση τοῦ Θεοῦ, στήν ἀληθινή σχέση μέ τό Θεό, στόν παθιασμένο ἔρωτά μας γιά τό Χριστό, εἰς τρόπον ὥστε ἡ πολύτιμη πνευματική καρποφορία, πού θά φέρει αὐτός ὁ ὠραῖος ἀγώνας, νά εἶναι ἡ ὑπερπολύτιμη περιουσία μας, πού θά μᾶς ἀκολουθήσει γιά πάντα. Ἀμήν.